
NOTAT

Til: Udenrigsudvalget J.nr.: 104.DAN.1-8.c.
104.Dan.6-1.FFL2011.
CC: Bilag:
Fra: Udenrigsministeriet Dato: 14. september 2010
Emne: Beregning af den samlede danske bistand til hiv/aids

Registrering af den samlede danske bistand til bekæmpelse af hiv/aids er en del UM's system til registrering af tværgående temaer i bistanden.

I den internationale statistik om udviklingsbistand, baseret på fælles kriterier og kategorier fastsat af OECD-DAC, rapporteres kun det primære formål for de enkelte projekter og programmer. I takt med at den sektorfordelte bistand er blevet fokuseret på færre og større programmer, og en stor del af NGO-samarbejdet er samlet i årlige rammebevillinger, er det blevet en større udfordring at dokumentere indsatsen på prioriterede temaer og tværgående hensyn i DAC-rapporteringen. Derfor benytter Danmark en supplerende registrering vedrørende hiv/aids, ligestilling, miljø samt demokratisering, menneskerettigheder og god regeringsførelse.

Målet med registreringssystemet, der blev indført i 2007, er at gøre det muligt at sætte tal på indsatsen inden for områder, der strategisk ønskes inkorporeret bredt i programporteføljen (mainstreames). Udgangspunktet er at medregne vægtningen af hiv/aids-elementerne i alle andre programmer. Derved opnås et væsentligt mere nøjagtigt billede af omfanget og fordelingen af den danske hiv/aids-indsats end i DAC-rapporteringen.

Registreringen består af to elementer; dels registreringer af de øremærkede hiv/aids-aktiviteter i programmerne, dels en vægtning af den grad hvormed hiv/aids hensynet indgår i programmerne. Dette giver et godt overblik over, hvor hiv/aids indgår med størst tyngde. Samtidig tillader vægtningen, at indsatsen gøres sammenlignelig med andre indsatser trods forskelle i programmernes volumen og formål. En række andre DAC-lande foretager ligeledes deres egne supplerende registreringer. Der findes endnu ikke en internationalt aftalt fælles metode.

Danmark udbetalte i 2009 1,18 milliard kroner til hiv/aids-aktiviteter, fordelt på 360 millioner kroner til den multilaterale indsats og 820 millioner kroner til den bilaterale indsats. Blandt partnerlandene er det de store tidligere afrikanske programsamarbejdslande, der modtager mest; Uganda, Tanzania, Mozambique og Kenya modtog i 2009 mere end 50 millioner kroner hver. Blandt de aktiviteter, der støttes, er især styrkelse af sundhedssystemer og dermed forbedring af sundhedsfaciliteter (sygehuse, sundhedsklinikker og udstyr), informationssystemer,

medicinleverancer, samt styrkelse af personale, uddannelse og ledelse.

I den bilaterale bistand ydes støtten til bekæmpelse af hiv/aids gennem særlige hiv/aids-programmer (eksempelvis Burkina Faso og Zambia) eller gennem særskilte hiv/aids-komponenter eller budgetlinjer i programstøtten (eksempelvis Tanzania, Ghana, Mozambique og Kenya). I disse tilfælde bruges støtten primært til hiv/aids-arbejde gennem dedikerede hiv/aids-organisationer, enten den nationale aids-organisation eller aids-NGO'er.

Den multilaterale hiv/aids-bistand gives til organisationer som eksempelvis UNAIDS, GFATM, UNFPA og International Planned Parenthood Federation (IPPF) som generelt bidrag til organisationerne. Nogle af disse organisationer arbejder primært inden for hiv/aids, andre primært inden for seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder. Det største enkelt-bidrag var udbetalingen af 175 millioner kroner til Den Globale Fond (GFATM), hvoraf de 105 millioner kroner (60 pct.) indgår som specifikke hiv/aids-midler ud af det samlede bidrag til GFATM.

Den valgte registreringsform for hiv/aids-indsatsen giver på denne måde både en direkte adgang til at overvåge opfyldelsen af målsætningen om at yde 1 mia. kr. til hiv/aids-indsatsen samt en mulighed for at dokumentere, hvordan den bilaterale indsats fordeles over lande eller sektorer.